

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Druță împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terți Procuratura Generală, judecătorii Curții de Apel Chișinău Grigore Dașchevici și Maria Guzun, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 17 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-879/23
NR. PIGD 2-19170528-01-3ra-18082023)*

Admisibilitatea recursului depus până la 01 septembrie 2023. Articolul 246 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023).

Curtea de Apel Chișinău, jud.: V. Sîrbu, I. Dutca, R. Pulbere

12 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 octombrie 2019, Ion Druță a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii nr. 375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmării penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție Ion Druță.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, în bază de concurs și la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost numit în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, prin Hotărârea Parlamentului nr. 221 din 27 septembrie 2013, până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani, iar în funcția de Președinte al Curții Supreme de Justiție, prin Hotărârea Parlamentului nr. 76 din 03 mai 2018, pentru un termen de 4 ani.

3. La ședința convocată ilegal pe 24 octombrie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii ar fi adoptat ilegal hotărârea privind ridicarea imunității sale, judecător al Curții Supreme de Justiție, privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea acestuia și tragerea la răspundere penală.

4. În opinia reclamantului, este notoriu faptul că, la ședința Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, au fost revocați din funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii judecătorii Dorel Musteață, Nina Cernat, Anatol Galben, Petru Moraru și Victor Micu.

5. Din aceste considerente, ședința a fost ilegală, deoarece a fost convocată de către ex-membrii Consiliului Superior al Magistraturii, care și-au însușit ilegal calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii și atribuțiile acestora.

6. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii este un act administrativ ilegal defavorabil, având în vedere dispozițiile art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit. a), art. 30 și 70 alin. (1), art. 94 alin. (1) din Codul administrativ, care instituie un șir de operațiuni administrative ce urmau să

fie efectuate doar de Consiliul Superior al Magistraturii, dar nu de către ex-membrii revocați de către Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor, care și-au însușit ilegal calitatea de membru al autorității publice și atribuțiile acesteia.

7. În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 116 alin. (1), (3) - (4) și (6) din Constituția Republicii Moldova, art.14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, art. 133, art. 136 ale Codului administrativ, art. 15 alin. (1) - (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996.

8. Ulterior, la 30 octombrie 2019, Ion Druță a înaintat cerere suplimentară la acțiunea înaintată, prin care a mărit cuantumul pretențiilor, invocând că a depus cerere de demisie din funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție, deoarece a fost numit de foștii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, revocați la data de 27 septembrie 2019, iar demisia sa de onoare urma să excludă orice speculații. Însă aceasta urmează să fie examinată de noua componentă a Consiliului Superior al Magistraturii, dar în niciun caz de către foștii membri, care nu mai dețin această calitate și pe care și-au arogat-o ilegal după 27 septembrie 2019.

9. Astfel, urmează a fi anulată drept ilegală inclusiv hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 24 octombrie 2019, prin care s-a acceptat cererea sa de demisie din funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție.

10. La 17 februarie 2020 Ion Druță, reprezentat de avocatului său Nicolae Buzu, a depus cerere cu privire la completarea temeiului juridic al acțiunii înaintate (Vol. I, f.d. 221-224), invocând suplimentar că pârâtul, în calitate de autoritate publică, urma să inițieze o procedură administrativă cu respectarea garanțiilor sale procedurale în calitate de judecător al Curții Supreme de Justiție. Însă, la caz, acesta a făcut abstracție totală de prevederile Codului administrativ.

11. În drept, a invocat suplimentar prevederile art. 6, 22, 31, 69, 81, 85 alin. (3), art. 118 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, dar și dispozițiile pct. 76 din Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 27 iunie 2017, care a statuat că, în situația în care Consiliului Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.

12. La 13 martie 2020, Ion Druță, reprezentat de avocatului său Nicolae Buzu, a depus cerere cu privire la concretizarea pretențiilor, introducând în calitate de terți pe judecătorii Curții de Apel Chișinău Grigore Dașchevici și Maria Guzun, dat fiind faptul că, în speță, urmează a fi verificată tangențial și legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 431/32 din 13 decembrie 2019 cu privire la demersul președintelui interimar al Curții de

Apel Chișinău, Lidia Bulgac, referitor la unele chestiuni ce țin de repartizarea echitabilă a sarcinii de lucru între judecători, solicitând, cu titlu de revendicări finale, doar anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmării penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție Ion Druță (Vol. I, f.d. 227).

13. Prin hotărârea din 07 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmării penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Ion Druță.

14. La 07 decembrie 2020, Curtea de Apel Chișinău a recepționat și înregistrat cererea de recurs depusă prin intermediul poștei electronice de către Consiliul Superior al Magistraturii împotriva hotărârii din 07 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care acesta a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 07 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Druță (f.d.64-70, vol II).

15. La 05 ianuarie 2021, Procuratura Generală a depus recurs, iar la 25 ianuarie 2021 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 07 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Ion Druță (f.d.71, 75-79, Vol.II).

16. La 29 ianuarie 2021, a fost înregistrată motivarea recursului depusă de Consiliul Superior al Magistraturii, în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora (f.d.87-94, Vol.II).

17. Prin decizia din 30 iulie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile depuse de Consiliul Superior al Magistraturii și Procuratura Generală.

S-a casat hotărârea din 07 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.229-237, Vol.II).

18. Prin hotărârea din 17 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ion Druță împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil (f.d.32-50, Vol.V).

19. Instanța de fond, reținând prevederile art. 14 alin. (1) lit. a), art. 17 lit. c), art. 19 alin.(1), (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, a subliniat că independența judecătorului nu este reglementată ca un scop în sine și, cu atât mai puțin, ca un privilegiu al acestuia, ci slujind înlăptuirii justiției, independența judecătorului este un aspect fundamental al statului de drept. În același timp, reprezentând o garanție constituțională, independența judecătorului nu poate fi interpretată ca fiind de natură să determine lipsa responsabilității judecătorului. Astfel, oricât de importantă ar fi libertatea judecătorului în exercitarea funcțiilor sale judiciare, aceasta nu înseamnă că judecătorul nu este responsabil.

20. Subsecvent, din suportul probatoriu, prima instanță a constatat că, la 22 octombrie 2019 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a fost înregistrată sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind eliberarea acordului la pornirea urmării penale, reținerea, aducerea silită, percheziție, arestare și tragere la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Ion Druță. Or, potrivit sesizării menționate, circumstanțele de fapt și de drept constatate în cadrul procesului penal, denotau existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către președintele Curții Supreme de Justiție, Ion Druță, în participație cu persoane necunoscute, a infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin.(3) din Codul penal.

21. Cu referire la respectarea de către autoritatea publică pârâtă a dreptului lui Ion Druță de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante, instanța de apel a menționat că acest drept nu a fost încălcat, or, după înregistrarea demersului înainte de Procurorul general interimar, Consiliul Superior al Magistraturii l-a remis pentru verificare Inspecției Judiciare, care la rândul său a solicitat opinia scrisă a judecătorului, expediindu-i și sesizarea. Totodată, instanța a indicat că comunicarea sesizării înainte de Procurorul general interimar, datei și orei ședinței Consiliului, precum și solicitarea opiniei scrise, prin poșta electronică a reclamantului, reprezintă o modalitate aptă din punct de vedere procesual de notificare despre procedura administrativă declanșată.

22. Astfel, Curtea de Apel, ca instanță de fond a conchis că, la caz, a fost asigurată eficiența procedurii, or, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) și art. 92 din Codul administrativ autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților, iar potrivit prevederilor art. 88 din Codul administrativ și participantul la procedura administrativă este obligat să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt.

23. Într-o altă ordine de idei, reținând caracterul urgent al examinării acestui tip de sesizări, ce necesită acționarea imediată a autorității publice, acceptând că aceasta este totuși o procedură specială, instanța de fond a conchis că la caz nu era necesară prezența reclamantului în ședința Plenului

Consiliului Superior al Magistraturii pentru a i se solicita acordul de a fi reținut, adus forțat și percheziționat.

24. Referitor la argumentul reclamantului privind lipsa cvorumului necesar pentru examinarea acestei chestiuni, Curtea de Apel Chișinău ca instanță de fond, a conchis că acesta este neîntemeiat, deoarece ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 24 octombrie 2019 a fost deliberativă, or, la ea au participat cel puțin două treimi din membrii lui, adică 8 membri din 12, și anume: Dorel Musteață, Anatolie Galben, Nina Cernat, Luiza Gafton, Petru Moraru, Mariana Timotin, Ion Postu și Ministrul Justiției al Republicii Moldova, Olesea Stamate.

25. Totodată, instanța de fond a respins și argumentul reclamantului privind lipsa dreptului membrului Consiliului Superior al Magistraturii Olesea Stamate de a participa la vot, or, prin prisma art. 24, alin (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă însă nu au drept de vot la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, aspecte care nu sunt abordate în speță.

26. Mai mult, prima instanță a reținut că legiuitorul la art. 21 din Legea cu privire la statutul judecătorului a prevăzut răspunderea disciplinară a judecătorului, iar la art. 19 alin.(4) și (5) a prevăzut procedura de pornire a urmăririi penale, de aplicare a unor măsuri procesuale de constrângere, procedeele probatorii, modul de tragere la răspundere penală. Prin urmare, legiuitorului a făcut distincție între tragerea la răspundere disciplinară și tragerea la răspundere penală.

27. La caz, obiectul/chestiunea examinată de către Consiliul Superior al Magistraturii se referă la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, deci, membrul de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Stamate nu avea impedimente de a vota asupra prezentului subiect.

28. Subsecvent, făcând referire la dispozițiile art.116 alin.(6) din Constituția Republicii Moldova, art. 19 alin.(4) și (5), art. 21 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, la argumentele reclamantului precum că hotărârea contestată nu îndeplinește cerința de act administrativ individual defavorabil motivat, Curtea de Apel Chișinău a notat că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept

– temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

29. Astfel, hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii contestată de către reclamant reflectă examinarea sesizării Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești, explică privarea de dreptul la audiere și de a prezenta probe a destinatarului actului administrativ individual, descrierea succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului, modul de exercitare a dreptului discreționar.

30. Respectiv, din considerentele menționate, instanța de fond a desconsiderat argumentul reclamantului privind lipsa de motivare a actului administrativ individual defavorabil contestat, care a fost combătut prin cele invocate supra.

31. De altfel, la argumentul reclamantului că, din conținutul actului contestat nu este clar pentru săvârșirea cărei infracțiuni și-a dat acordul autoritatea emitentă la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și tragerea la răspundere penală în privința sa, prima instanță, reieșind din originalul hotărârii contestate a relevat că, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea privind ridicarea imunității de judecător a reclamantului pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin. (3) Cod penal, motiv din care la respins ca declarativ.

32. În context, instanța de fond a notat că, chiar dacă Procurorul general ar fi solicitat Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținere, aducere silită, percheziție, arestare și tragere la răspundere penală în privința judecătorului și Președintelui Curții Supreme de Justiție, pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin. (3) Cod penal, însă din cuprinsul actului administrativ ar fi rezultat că Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea privind ridicarea imunității de judecător a reclamantului pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 3 alin. (3) Cod penal, aceasta reprezintă o greșeală de redactare, care se corectează prin operațiunea de rectificare.

33. Complementar, instanța ierarhic inferioară a subliniat că, prin ordonanța Procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Victor Cazacu din 22 aprilie 2020 a fost dispusă scoaterea de sub urmărirea penală a bănuțitului Ion Druță din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 303 alin.(3) din Codul penal.

34. Astfel, chiar dacă la etapa introducerii acțiunii în instanță, persoana care a contestat legalitatea unui act administrativ a probat vătămarea unui drept sau interes, acest lucru nu este în mod necesar suficient pentru a garanta admiterea acțiunii sale. Or, pentru aceasta este necesar, de asemenea, ca reclamantul să dispună de un interes de a exercita acțiunea, și anume un interes de a obține anularea actului atacat. Un astfel de interes presupune ca anularea actului atacat să poată produce, în sine, efecte juridice și ca acțiunea să poată aduce astfel, prin rezultatul său, un beneficiu părții care a introdus-o.

35. Prin urmare, pentru ca acțiunea reclamantului să poată fi considerată fondată, acesta trebuie nu doar să se afle într-o situație specială în raport cu actul a cărui legalitate dorește să o conteste, ci, în plus, anularea acestui act trebuie să producă efecte pozitive în situația juridică a acestuia.

36. La caz, contrar celor susținute de reclamant, interesul acestuia de a exercita acțiunea a încetat să existe până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești.

37. Din considerațiile precedente rezultă că reclamantul nu a făcut dovada interesului său de a exercita acțiunea, și anume a folosului efectiv pe care aceasta l-ar obține în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate.

38. Așadar, din considerentele expuse, instanța de fond a conchis că, în cauza data nu sunt întrunite temeiurile de ilegalitate a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmării penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchiziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Ion Druță, motiv din care a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

39. La 09 iunie 2023, Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu a depus recurs, iar la 21 august 2023 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 17 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la eliberarea acordului pentru pornirea urmării penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchiziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Ion Druță (f.d.64-65, 70-79, Vol.V).

40. În susținerea cererii de recurs, recurentul a indicat motivele de fapt și de drept invocate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță, suplimentar menționând dezacordul cu hotărârea din 17 mai 2023 a Curții de

Apel Chișinău, deoarece referitor la ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.375/25 din 24 octombrie 2019, pe temeiul lipsei cvorumului, instanța de fond ilegal a dat interpretare prevederilor art.24 alin. (1) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

41. Subsecvent, făcând referire la dispozițiile art. 36 din Codul administrativ, recurentul a susținut că Curtea de Apel Chișinău a ignorat în totalitate prevederile art. 15 alin.(1) și 24 alin.(1) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii coroborate cu prevederile art. 136 alin.(2) și (3) din Codul administrativ.

42. În acest sens, a invocat că, pentru examinarea chestiunii cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținere, aducere silită, percheziție, arestare și tragere la răspundere penală a unui judecător, Consiliul Superior al Magistraturii nu a întrunit cvorumul necesar pentru examinarea chestiunii respective, având doar 7 membri cu drept de vot din 12 întrucât, Ministrul Justiției în calitate de membru de drept nu avea dreptul de a participa la votare, dar și la calcularea cvorumului pentru examinarea acestei chestiuni. Iar, lipsa cvorumului, în cazul dat, duce la ilegalitatea hotărârii adoptate de către Consiliul Superior al Magistraturii.

43. În continuare, invocând dispozițiile art. 29, 31, 32, 92, 94, 118 alin.(1)-(3), art.70 alin.(1) ale Codului administrativ, Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu a conchis că hotărârea contravine principiului constituțional din art. 116 al Constituției Republicii Moldova, totodată fiind încălcate art. 14 alin. (1), art. 19 alin. (1), (4)-(5) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20 iulie 1995.

44. Complementar, cu trimitere la prevederile art. 15 alin. (3) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, recurentul a notat că utilizarea dreptului discreționar al Consiliului Superior al Magistraturii, nu a fost motivată și pe cale de consecință este arbitrară, contrară art. 16, 137, 225 alin. (1) Codul administrativ.

45. Iar, în final, Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu a relevat că acțiunea înaintată împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.375/25 din 24 octombrie 2019 este una în contestare, conform prevederilor art. 206 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, iar instanța de fond ilegal și-a motivat soluția prin prisma art. 141 al Codului administrativ argumentând aspectul nulității actului administrativ.

46. Prin referința depusă la 27 octombrie 2023, Procuratura Generală a Republicii Moldova a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu.

47. La 20 februarie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință asupra cererii de recurs înaintate de Ion Druță, reprezentat de

avocatul Nicolae Buzu, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului sau respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

48. Art. XI alin. (1) și (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), enunță că:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

49. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

50. Recursul depus de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Astfel, la momentul depunerii și examinării admisibilității prezentului recurs, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

51. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

52. Art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

53. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. a)-f) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

- a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;
- b) recursul este depus în mod repetat;
- c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

- d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);
- e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);
- f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

54. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu, s-a conformat dispozițiilor art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ și a depus în termen recursul la 09 iunie 2023, iar motivarea recursului la 21 august 2023. Or, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 17 mai 2023, iar reprezentantul lui Ion Druță, avocatul Nicolae Buzu a recepționat, prin e-mail, copia hotărârii din 17 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău la 28 iulie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la dosar (f.d.63).

55. Din analiza prevederilor legale enunțate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în fond.

57. Din analiza recursului depus de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu rezultă că recurentul a invocat dezacordul cu soluția adoptată, susținând lipsa cvorumului la adoptarea hotărârii contestate a Consiliului Superior al Magistraturii, lipsa dreptului membrului Olesea Stamate de a vota, nemotivarea hotărârii, precum și încălcarea dreptului de a fi audiat.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

59. Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

60. La caz, argumentele invocate în susținerea recursului nu sunt capabile să răstoarne decizia instanței de fond, astfel încât recursul să treacă testul admisibilității. Or, prima instanță a stabilit că la ședința Consiliului Superior al Magistraturii a fost asigurat cvorumul, fiind prezenți 8 membri din 12, ceea ce constituie cel puțin 2/3 din membrii lui, iar hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr 375/25 din 24 octombrie 2019 este suficient de motivată pentru a desprinde argumentele care au stat la baza emiterii acesteia.

61. Argumentul recurentului precum că membrul de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Stamate nu urma a fi luată în calcul la stabilirea cvorumului pentru ședința din 24 octombrie 2019 a fost analizat de către instanțe de fond, care a menționat că membrul de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Stamate participă la ședința Consiliului Superior al Magistraturii cu includerea ei în calculul cvorumului reieșind din numărul de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, doar că nu este în drept să participe la vot pe chestiuni ce țin de carieră. Iar, la caz, chestiunea discutată nu ținea de cariera magistratului Ion Druță, respectiv membrul de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Stamate era în drept să participe la vot.

62. Totodată, argumentul reclamatului/recurentului privind încălcarea dreptului de a fi audiat instanța de fond l-a respins din motiv că acest drept i-a fost asigurat lui Ion Druță, or, i s-a comunicat sesizarea, precum și data ședinței Consiliului. Cu atât mai mult, că nerespectarea condiției de audiere a persoanei în cadrul procedurii administrative, nu reprezintă o cauză de nulitate a actului administrativ, ci, prin prisma prevederilor art.123 alin.(2) din Codul administrativ, poate fi recuperată ulterior, inclusiv în cadrul procedurii judiciare, până la momentul de finalizare a dezbaterilor judiciare în prima instanță. La caz, condiția audierii lui Ion Druță pe chestiunea privind acordul la urmărirea penală a fost suplinită în deplină măsură prin intermediul dezbaterilor judiciare asupra chestiunilor indicate în cererea de chemare în judecată, iar argumentele acestuia asupra situației de caz, nu conduc la desființarea actului administrativ.

63. De altfel, motivarea cererii de recurs depusă de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu, în circumstanțele expuse, se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate, circumstanțe, care au fost combătute de către instanța de fond, primind o apreciere corespunzătoare.

64. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în fond, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

65. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

66. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

67. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

68. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu.

69. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ion Druță, reprezentat de avocatul Nicolae Buzu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă